HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

גבי' שבקיה. ר' אושעיה לבר קפרא: **בעא מיניה.** רבי אושעיה לבר קפרא: **גליל ח'.** לזיבה ראשונה ולמחר היה ראוי לקרבן: **מה ב"ש כו'.** מי מייתי ב' וקבעות אי לא: (ה) **עייל.** ר' חייא וזבלגון גמלי קאמרי ליה: (ו) (**הדר בעא מיניה ר' אושעיה מבר קפרא**): **בגלי.** רבי חייא עלה מבבל כדאמרי' התם (סוכה דף כ.) בתחלה נשתכחה תורה מישראל עלה הלל הבבלי ויסדה וחזרה ונשתכחה עלו בני הגולה ויסדוה ומאן מינהו יהודה ומזקיה בני רבי חייא: **נחזור על הראשונות.** כמו אמר מר. לעיל הרי הוא אומר כו' ומיבעיא לר' אושעיה טעמייהו דב"ש משום לו לבת אם לו משום דסברי לילה אינו מחוסר זמן: **והא דתניא אינו מביא קרבן** (ז) (**קפבר**) **לילה מחוסר זמן.** וטעמייהו דב"ש משום לו לבת: **זב בעל שני ראיות.** שזיבה ראשונה בת שתי ראיות היתה: (ח) (ט) **בת ג'.** הלכך כיון דלא יצאת שעה הראויה לקרבן כולה חדא זיבה אריכתא היא: **ניפייה.** בפ' שני (לקמן דף ט.). גבי ה' מביאין קרבן אחד כו' כי היכי דקתני מזיר שנטמא טומאות הרבה: **לא פסיקא ליה.** כיון דזמנין דראויות לילה ממי מיחייב כגון ראה אחת בליל ח' ושאר תלת ממנו שבבת זרע (י) זב בראיה ראשונה הקישו לבעל קרי במס' נדה (דף לה.) ואמרו ממי במגילה (דף ח.). שתים לטומאה וג' אף לקרבן אבל מדא ראיה אין לה אלא טומאת ערב: **ומי א"ר יוחנן כו'.** דקאמר ב' בגילה ואחת ביום כו': **נטמא.** מזיר ביום ח' שראוי לקרבן מביא ב' קרבנות: **בגלי.** ח' אינו מביא לבעיין קרבן טומאה קאריכתא היא לילה מחוסר זמן: **מתני'** ספק זיבה כגון (יא) [טוער] שראתה ג' ימים ואינה יודעת אם בימי נדותה אם בימי זיבה מביאה קרבן ואינו נאכל: ספק לילה כגון שהפילה ואין יודע מה: **האשה שיש עליה ה' ספקות של לידה או ה' של ספק זיבה מביאה קרבן אחד.** חטאת העוף הבאה על הספק: **ואוכלת בזבחים.** שהרי הקרבן הזה לטהרה בא וכרי הוא כטבילה אם נטמאת עדיה אחת עולה לכונן אף כמה טומאות עדיה אחת עולה לכונן אף קרבן זה כן: **ואין השאר עליה חובה.** לא הצריכוה מכמיס להביאן שאף האחת בקושי התירוה להקריבה ספק מליקה חולין למזבח שאם לא כן אין לה תקנה ליטהר בקדשים: **ה' לידות ולידות או ה' זיבות ולידות מביאה קרבן אחד ואוכלת בזבחים.** כמו שפירשתי: **והשאר עליה חובה.** כדאמרינן לקמן בפ' שני דף ט.): יכול תביא על הלידה שלפני מלאת ועל הלידה שלאחר מלאת קרבן אחד לשניהם ת"ל זאת מ): **קיינין.** שני קיינין ד' תורין: **בדיעבד זהב.** בשני זהובין קן לדיעבד זהב: **המעון הזה.** שבועה: **נלמוד לב"ד ללמוד כו'.** אע"פ שהיקל על דברי תורה עת לעשות לה' הוא שאלמלי לב"ד ימצאו יחללו מלהביא אפילו אחד ויאכלו בקדשים בטומאת הגוף: **קיינין ברבעתים.** ב' קיינין בשני רביעי דינר כסף. ל"ל רבעתים לשון חצי הוא: **גמ'** ה"ג בתוספתא (ט) **ה' לידות ולידי וה' לידות ספק כו' ר' יוחנן בן נורי אומר על לידות.** חיישינן לספיחה דאי אמרת מביא על אחת מהן שמא יש אשה שתלד לידה אחת ולחיים ולאינה רואה להביא קרבן שתאמר הלא אשתקד היו עלי ה' לידות ולאחת ולא הבאתי קרבן מן הבנין ועכשיו אני מביאה (יא) ור"ע סבר כיון דלא (יב) אכלה אשתקד בלא שום קרבן לא פסעה: **פאמר על האחרונה.** אני מביאה ומתפטר על השאר. ר"ע אומר תאמר על אחת מהן ואינה צריכה לומר על האחרונה (יג) **ומתפטר על השאר: ועל הודאי תאמר על האחרונה ופפטר.** עכשיו מחיוב שאר קרבנות ואוכלת בזבחים היום ולמחר בעיין. (טו) (יד) ממין הספק תאמר על הודאי כדי שתיעשה ודאי ותאכל ותפטר לגמרי כדפריש בתמני' דבקושי התירו להקריב ספק: **על אחת מהן.** ואפילו על הראשונה: **כין ודאי כו'.** אינה צריכה לומר על האחרונה אני מביאה: בדר"ע ל"ג **ופפטר: ועד דמייפי כולהון.** לא מכפרת (יא) אם הביא חטאת ראשונה עדיין חטאים האחרים עומדין אף כאן אם הביאה על הראשונות עדיין עומדת האחרונה בטמקומה ולא טהרה לאכול בקדשים לפיכך תאמר על האחרונה וטהרה והראשונות תביא לאחר זמן: **מאן דמחייב ה' עזיבות.** אפי' אמר על הראשונה אני טובל טהר מכל טומאה:

גמ' תניא אמרו להן ב"ה לב"ש הרי הוא אומר (א) (ב) [1]לבת לרבות אור שמונים ואחד ר' הושעיא הוה שכיח קמיה דבר קפרא שבקיה ואתא קמיה דרבי חייא יומא חד פגע ביה (ג)בעא מיניה זב שראה ג' ראיות בליל ח' מה ב"ה אומרים בדבר זה טעמייהו דב"ה במפלת בלילה משום (ד) דכתיב (ה) לבת אבל זב שראה ג' ראיות בליל ח' פטרי דלא מייתרי קראי או דלמא לא שנא א"ל בר קפרא (ו) מה בבלי אומר בדבר זה אישתיק רבי הושעיא לא אמר כלום (ז)א"ל בר קפרא צריכין לדברי (ח) עייא נחזור על הראשונות הרי הוא אומר (ט) לבת לרבות אור שמונים ואחד נימא כתנאי זב שראה ג' ראיות בליל ח' תני חדא (א)מביא ותניא אידך אינו מביא מאי לאו תנאי היא דהא דתניא מביא קסבר (ב) לילה אין מחוסר זמן (ג) והדתני אין מביא קסבר לילה מחוסר זמן אמר רב (ד) הונא בר אחא א"ר אלעזר הני תנאי סברי (ה)לילה מחוסר זמן והא דתניא מביא (ו)בזב בעל ג' ראיות והדתניא אין מביא בזב בעל ג' ראיות זב בעל ב' ראיות מאי למימרא הא קמ"ל דוקא ראה בליל ח' (ז) אבל ביממא דז' לא קסבר (ח) כל ראייה שסותרת אין מביאה לידי קרבן אמר רבא אמאי אוקימתא להא דתניא אין מביא בזב בעל ג' ראיות ליתנייה גבי (ט) חמשה מביאין קרבן אחד על עבירות הרבה לא פסיקא (י) (יא) דא"ר יוחנן ראה (יב)אחת בלילה וב' ביום מביא ב' בלילה ואחת ביום אין מביא אמר רב יוסף תדע דאחת בלילה וב' ביום מביא דהא ראייה ראשונה (יג) שבבת זרע בעלמא ואילו חזי תרתין אחרנייתא מצטרפי להו אמר רב ששת בריה דרב אידי מידי איריא ראייה ראשונה של זב חזייה בזמן חיובא אחת בלילה (יד) כיון דלאו בזמן חיובא חזייה אי לאו דאשמעינן רבי יוחנן דמצטרף ה"א לא תצטרף ומי א"ר יוחנן לילה מחוסר זמן (טו) והאמר חזקיה (יז)נטמא ביום מביא בלילה אין מביא ור' יוחנן אמר אפי' בלילה מביא כי קא"ר יוחנן ב' בלילה ואחת ביום אין מביא לדברי האומר (יח) מחוסר זמן לדברי האומר פשיטא ראה אחת בלילה וב' ביום איצטריכא ליה מהו דתימא כיון דלאו בזמן חיובא קחזי ליה לא תצטרף קמ"ל: **מתני'** (יט) (כ) האשה שיש עליה ספק ה' לידות וספק ה' זיבות מביאה קרבן אחד ואוכלת בזבחים ואין השאר עליה חובה ה' זיבות ודאות וה' לידות ודאות מביאה קרבן אחד ואוכלת בזבחים והשאר עליה חובה מעשה שעמדו קינין בירושלים בדינר זהב (כא) אמר רבן שמעון בן גמליאל (כב) המעון הזה לא אלין הלילה עד (כג) שיהיה בדינרין (כד) בסוף נכנס לב"ד ולמד האשה שיש עליה ה' לידות ודאות ה' זיבות ודאות מביאה קרבן אחד ואוכלת בזבחים (כה) ואין השאר עליה חובה (כו) ועמדו קינין (כז) ביום ההוא ברבעתים: **גמ'** ת"ר (כח) ה' לידות ודאי וה' זיבות ודאי וה' לידות ספק מביאה ב' קינין (כט) אחת של הודאי ואחת של הספק של ודאי נאכלת והשאר עליה חובה מעשה שעמדו קינין בירושלים בדינר זהב (לא) אמר רבן שמעון בן גמליאל (לב) המעון הזה לא אלין הלילה עד (לג) בסוף נכנס לב"ד ולמד האשה שיש עליה ה' לידות ודאות ה' זיבות ודאות מביאה קרבן אחד ואוכלת בזבחים (לד) ואין השאר עליה חובה (לה) ועמדו קינין (לו) אחת של הודאי ואחת של הספק ואין האחרונה ותפטר של ספק אם יש ודאי ביניהן תאמר על הודאי ותפטר ואם לאו תאמר על אחד מהן ותפטר (לז) ר"ע אומר בין על הודאי בין על הספק תאמר על אחת מהן ותפטר א"ל רב נחמן בר יצחק לרב פפא אימא לך משמיה דרבא הני תנאי במאי פליגי דר' יוחנן בן נורי מדמי להון לחטאת דמאן דחייב ה' חטאות עד דמייתי כולהון וסוף מכפר ליה ה"נ ל"ש (לח) ור"ע מדמי להון לטבילין דמאן דמחייב ה' טבילות כיון דטביל חדא זימנא איטהר ה"נ ל"ש (לט) א"ל רב פפא אי ס"ד ר' יוחנן בן נורי לחטאת מדמי (מ) להן אמאי של ספק תאמר על אחת מהן ותפטר אילו מאן דמחייב

תוספות ליתני נבי חמשה מביאין. תימה היכי ליתני בהדייהו והא ס"ל להא תנא לילה מחוסר זמן וה"ל כולה זיבה אריכתא ומשום הא טעמא אמרינן לקמן מזיר שנטמא טומאות הרבה ללא מיתוקמא כדכי דאמר מזירות טהרה לא חיילא עד יום ח' וכגון שנטמא בליל ח' דאי לילה מחוסר זמן כולה חדא טומאה אריכתא היא, ואומר רבי דלא דמי זב דכולה בליל ח' לזיר שנטמא בליל ח' דזב שטהר ז' נקיים נטהר מיד ושוב כשראה בליל ח' ה"ל זיבה אחרת אבל מזיר מזירות טהרה לא חיילא עד יום ח' (תיבת ההוא נמחק) ברבעתים פי' שני קיינין בשני רבעין דינר כסף דאמרי' לקמן גר בזמן הזה צריך שיפריש רובע לקינו והא דאמרינן לקמן פרידה אחת י"ל היינו בדיעבד. תוס': (מ) חמש לידות כו' חמש זיבות פי' דתרוייהו לא מפטרי בקרבן אחד. תוס' גליון חמש לידות ודאות וחמש זיבות בספק מביאה שני קיינין אחד על הודאות ואחד על הספק וקרבן של ודאי ליידה אינו פוטר אלא לספק זיבה דאתיא לקמן בפ' ד' מחוסרי כפרה כ"ל הרא"ש. ה' זיבות ודאי וה' זיבות תיבת לידות נמחק: (מא) (מב) (מג) בפ' אחרון: ר"י כו' אמאי של ספק כו' כמו כן מצי למיפרך מאחרי דמדמה להו לחטאת ודאי תאמר כו' והלא לא מכפר עד שתביא אלא פריך שפיר מסיפא. תוס': (מד) מדמי להון אמאי: (מה) קרבן סבור לילה: (מו) מה"ר בזב בעל שלש שזיבה ראשונה לחטאת: (מז) דלא נפטרה אשתקד תיבת אכלה ל"ש: (מח) האחרונה אני מביא ותפטר: (מט) ביניהן שיש ד' זיבות ממין הספק תאמר על אות ד' נמחק:

ב"ש קאמר. תוס': (ג) ביה בבר קפרא בעא: (ד) משום. ס"א דלילה לאו מחוסר זמן הוא זב נמי מחייביב דלילה לאו מחוסר זמן הוא אז דילמא טעמייהו דב"ה בהמפלת משום דכתיב לא לבת. תחם הוא דמחייב דמייתרו קראי אבל הכא בזב שראה ג' ראיות בליל ח' פטרי דלא מייתרי קראי א"ל בר קפרא מה: (ה) קפרא מה אייא אומר בדבר זה לא אמר ליה רבי אושעיא כלום הדר רבי אושעיא בעיא מיניה מילתא אחריתי א"ל בר קפרא מה: (ו) עי' בחדושין: (ז) אומר אי לבת: (ח) זמן והא דתניא: (ט) רב אחא בר הונא: (י) (יא) עי' בחדושין: (יב) פסיקא ליה דא"ר: (יג) ראשונה של זב שבבת זרע בעלמא הוא ואילו: (יד) בלילה ושתים ביום כיון: (טו) האומר לילה מחוסר זמן כו' פשיטא שתים בלילה ואחת ביום מביא שתים בלילה ושתים ביום איצטריכא ליה מהו: (טז) בדינרין כסף נכנס על אות ד' נרשם קו: (יז) קינין בו ביום (תיבת ההוא נמחק) ברבעתים פי' שני קיינין בשני רבעין דינר כסף דאמרי' לקמן גר בזמן הזה צריך שיפריש רובע לקינו והא דאמרינן לקמן פרידה אחת י"ל היינו בדיעבד. תוס': (יח) חמש לידות כו' חמש זיבות פי' דתרוייהו לא מפטרי בקרבן אחד. תוס' גליון חמש לידות ודאות וחמש זיבות בספק מביאה שני קיינין אחד על הודאות ואחד על הספק וקרבן של ודאי ליידה אינו פוטר אלא לספק זיבה דאתיא לקמן בפ' ד' מחוסרי כפרה כ"ל הרא"ש. ה' זיבות ודאי וה' זיבות תיבת לידות נמחק: (יט) (כ) (כא) עי' בחדושין: (כב) אמר רבן שמעון בן גמליאל ר"י כו' אמאי של ספק כו' כמו כן מצי למיפרך מאחרי דמדמה להו לחטאת ודאי תאמר כו' והלא לא מכפר עד שתביא אלא פריך שפיר מסיפא. תוס': (כג) מדמי להון אמאי: (כד) קרבן סבור לילה: (כה) מה"ר בזב בעל שלש שזיבה ראשונה לחטאת: (כו) בגון טרוה שראתה: (כז) דלא נפטרה אשתקד תיבת אכלה ל"ש: (כח) האחרונה אני מביא ותפטר: (כט) ביניהן שיש ד' זיבות ממין הספק תאמר על אות ד' נמחק:

(א) [מ"ק טז:], (ב) [מגיגה ט: וש"נ], (ג) [נקמן טו., ד] [מגיגה ט.], (ד) ג"ז ס"ס, (ו) [ב"ב קסו.] [טוהרות פ"ד מי"ג], (ז) [פי' נשנש שנוטה במקדש. ערוך וקן ס' לשב"ס שב"ב ה"ג, ר"ש' בתוס' ב"ב קסו. ד"ה ה"ג ג' ר"ש דלא גרס ואין], (ט) [נקמן י"ב.], (י) ל"ל זיבות, (כ) רש"ק מ"ז וע"ש, (ל) [ויקרא טון], (מ) [ויקרא יבן], (נ) [פ"ח ס"ג עיי"ש].

תורה אור השלם

1. ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתו לעלה ובן יונה או תר לחטאת אל פתח אהל מועד אל הכהן: ויקרא יב ו

הגהות הב"ח

(א) גמ' כדי הוא לומר או לבת: (ב) שם משום דכתיב או לבת: (ג) שם במשנה עד שיהו בדיעבד לסוף נכנס: (ד) גמ' ת"ר ה' לידות ולידי ה' זיבות ספק לו ה' זיבות ולידי: (ה) רש"י ד"ה בבלי ל"ל קודם ד"ה עיי"ש: (ו) ד"ה הדר בעא. נ"ב משמע דמיירט רש"י ה"ל לקמקמר נחזור על הראשונות כו' רב הושעיא הוא דקא בעי מיניה מר' לעיל הרי הוא אומר כו' אמר לו מנר קפרא: (ז) ד"ה זב בעל שני ראיות. ד"ה בזב בעל ב' ראיות שזיבה ראשונה בת ג' היתה הילכך כיון דלא יצאת לשעה הראויה: (ח) ד"ה ה"ג כמוקפת וכו' ומכאן אני מביא תאמר על האחרונה וכו' על השאר ר"ש סבר וכו' לא פטעה הס"ד: (ט) ד"ה אם יש ודאי בין הספק תאמר על הודאי: (י) ד"ה ועד דמייפי וכו' דאם הביא:

גליון הש"ם

גמ' אחת על הודאי ואחת על הספק. תמוה לי דהא בחמד מקני דאם לא הספק הס זמות עליים עשרה זיכות לקני בחמד. ועמ"ע:

רבינו גרשום

נטף ולמה נקרא נטף שנוטף מעץ הקטב כדאמר רבן שמעון הצרי אינו אלא שרף מעצי הקטב הצפורן. זו שחלת כדתרגמי' נטופא וטרופא: משקל כל אחד שבעים מנה: מור וקציעה. זהו קידה: שבולת נרד. בלע"ז שפיקו: הקושט שנים עשר. מנה: רקולוסה. לא נתפרשה לנו מה בושם הוא: הללוי יוצאין מכלל סמים ובשמים: בורית כרשינא. של אותו מקום וי"א כרשינא של חלב כר בן שנה: ויין קפריסין. שעושין מן אביונות מן צלף: כיפת הירדן. בושם שגדל על שפת הירדן וי"א רני של דג והוא עמבורא בלע"ז: אם חסר אחת מסממניה חייב מיתה. דכתיב ואל יבא בכל עת אל הקדש היינו ביאה ריקנית אל פני הכפרת אשר על הארון ולא יומת כי בענן כלומר כשהוא נכנס ומקטיר בהליכתו ומעלה ענן לא יומת הא אם חיסר כלום יומת: דשב"ג אומר. מפרש מאי צרי: ששפין בו. שמכבסין בו את הצפורן כדי שהתא נאה: שהתא עזה. כדי שיהא ריחה נודף: שאין מכניסין מי רגלים במקדש. בעזורה במקום עשייתו: מסייעא ליה לר' חנינא. כל מעשי עשייתה לא יהו אלא בקדש בעזורה: אי בהמה חיה ועוף הא תנא ליה באותה משנה בשקלים ויינות ושמנון נמי תנא ליה בהדיא:

אלא לאו קטרת. ומדקאמר נכסיו והיה בהן קטרת אלמא דאותה קטרת עשאה בחול דאי נעשית בקדש דציבור הויא אלמא עשייתה בחול: אמ"ר הושעיא. לא בקטרת דציבור קא מיירי דמעשיה בקדש (מאי) [נאמאי] קרי לה נכסיו דבאותה הניתנת לאומנין בשכרן שעושין מלאכה בבדק הבית מיירי: כדתניא מותר הקטרת. היינו מותר הקטרת מה שמשתייר מאותן שלשת מנין יתירין אחד שנטל מהן מלא חפניו ביום הכפורים כדאמר לקמן: מה היו עושין בה היו מפרישין הימנו שכר האומנין ומחללין אותה על מעות האומנין. דהכי אמר שמואל במסכ' מעילה (ד' יד ע"א) בונין בחול ואח"כ מקדישין. כלומר היו קונין האומנין משלהן צורכי הבנין ומתקנין אותו וכשהיה מתוקן היו הגזברים נוטלין מעות הקדש כשיעור שנתנו האומנין ומחללין קדושתו על הבנין והיה הבנין קודש והמעות של הקדש יצאו לחולין דאח"כ מביאין מותר הקטרת כשיעור אותן מעות דמי האומנין ומחללין הקטרת על אותן מעות שהיו של הקדש וחזרו הן בקדושתן והקטרת נשאר לחולין: ונותנין אותה לאומנין בשכרן. אותן מעות היו נותנין לבית גרמי ובית אבטינס בשכרן וחזרו לוקחין אותה קטרת מן האומנין מתרומה חדשה מדמי חלשכה ומערבין אותה עם הקטרת חדשה והויא כולה חדשה והתרומה חדשה נקנית ואם הקדיש האומן נכסיו בשעה עד שהיה הקטרת בידו באותה קטרת מיירי דמעשיה היו בקדש ולא קשיא: מתקיף לה רב יוסף. מי מצית אמרת דבההוא מיירי והא בכולהתן מותרות דקרבנות בין דיין בין בהמה חני רב יהודה חזורין ולוקחין אותן מן האומנין מתרומה חדשה והיו רואיין לקרבנות וכאן בהמקדיש נכסיו ואוקמינן בקטרת ולא תני בה חזורין ולוקחין אותה מתרומה חדשה דהא לא קתני בהדיא בשכרן ולא קתני חזורין ולוקחין ומדלא קתני חזור ולוקח ש"מ דהיה בהן קטרת דקתני בקטרת דחול קתני אלמא מעשיה בחול וקשיא לר' יוסי דר' חנינא: אלא אמר רב יוסף. תריץ הכי. והיה בהן דברים הראויין דלאו בקטרת עצמה מיירי אלא והיה בהן אחד מן סמנין הראויין לקטרת ינתנו לאומנין: שס"ח מנין וחצי הקטרת המנין של אחד עשר סמנין קטרת: שיערו מלא חפניו היו קרוב לפרס: אחד לע"ב שנה. כל סוף ע"ב שנה היו מפסמין את הקטורת שני מנין וחצי של ע' שנה עולה חשבונן לק"מ מנין וחצי הקטרת עולה קפ"ד מנין ואותן ד' מנין שלא מצינו בחשבון המותרות גדילין הן מן אותן משהו שנשתייר מן הפרס על מלא חופניו: ט"א מפי' ר' יצחק זצ"ל האי דקתני מפסמין אותו לחצאין לאו דווקא לחצאין לו שמותה מנים יותר על החצי שהיו חשבון המותרות אינו עולה אלא לק"פ דקסבר מלא חפניו הוה פרס מכוון וכיון שהוא קרוב לחצי תנא לחצאין: (ל)לפיכך יחיד שפיטם. את הקטרת לחצאין כדי להרחיב בו חייב שהרי מצינו פיטום לחצאין במקדש אבל פיטום שליש וברביע לא שמעתי שיהא במקדש: וחכ"א בכל יום היה מתקן במכתבתה. כלומר שלא היה מפטם של כל השנה כולה ביחד אלא בכל יום היה מתקן לצורך שעור היום ומכניס: כל אשר תעשה. הוא דמחייבינ אם עשה כמוה להרחיב ואיפשר דמפטם מנה של יום פרס שחרית ופרס ערבית: פעמיים בשנה. כדי לחדש ריחה: בימות החמה בזורה. מפזר שלא תתעפש עם הדחם: שלא תפיג ריחה. מן הקור: אומר. הגיהבר הדק היטב כל שעה ששותק מפני שהדבור יפה לבשמים בשעת שתיקה דתנן הגיר הקיש בקנה כלומר לעשות לו סימן שיטחונו: וסמים אחריני. דכתיב חמשה כהני דלעיל: ומאי דוחקא למילף הכי שינוי דחיקי ליקף להו בכלל ופרט ואימא סמים כלל כו': דבר שקוטר:

(ל) שיך לקף ו ע"ב

פז א ב ממי' פ"ג מהל' ממזרי מחוסרי כפרה הל"ד:
ג ממי' שם:
פח ה ממי' שם הלכה ה:
פט ב ממי' ס"ו מהלכות מזרות הל' טו ע"ש:
צ ו ז ממי' פ"ח מהל' ממזרי מחוסרי כפרה הל"י:

מוסף רש"י

עייא. כך כינה שמו של ר' חייא, לשון נגלה (מו"ק שם). לילה אין מחוסר זמן. אין הסכרון זמן כמי שהגיע ליה להקריב קרבנותיו ממהר, הלכך מחוייב הוא להביא אלא שהלילה שעכבו מלהביא (מגיגה ט:) והלילה הולך אחר היום (מנחות ק. והבונה אחר הימים שלאחריו). **ראה אחת בלילה ושתים ביום.** זב שהפסר שבעה נקיים כמשפטו וטבל והעביר שמשו ומזר ורלה אחת בלילה ושתים למחר, מביא. קרבן על עומתה שיש זו לבד מן הקרבן שיביא על הראשונה, ויביא שני קרבנות כשיטהר, הואיל ולא רלה הפעם עד שיבא לפעם שניה ראויה להביא קרבן, יש לו תשלומין, ואף על הפעם יביא, אע"פ שהיה בתוך זמן קרבן הראשונה לא אמרינן תנא עומתה היא (מגיגה ט:). **נטמא ביום מביא.** תנן (לקמן ט.) מזיר מביא קרבן אחד על עומתאה הרבה, ואמר מקיים נעמה ביום מ' שבא ראוי לחזיר לבביא קרבנות ולהמתמיד מנין מזירותיו וימים שעמדו קודם עומתה בטלין, כמו שנאמר ביום שהמתיר יביא שתי תורים או שני בני יונה וכתיב לה' אחד ימי מזרו ובו' וכיומים הראשונים יפלו כי נעמה מזר, מביא. קרבן על עומתה הפעם, שבבר נתחייב בקרבן הטומאה והתמלה שביה והרי זו עומתה אחרת, אבל נעמה בלבד שמתיר אינו מביא אלא קרבן אחד, ובזמן דלא יצא עומתה הראשונה לשעה שביא לחזיר בלבד, לא נתחייב בקרבן הראשון ואין לו תשלומין (תגיגה ט:). **אפילו בלילה מביא.** הואיל ונבלל לעומתאו לשעונה והשביב שמנו נתחייב בקרבן ואע"פ שאין לו לחזיר לקרבן (שם). **ספק ה' לידות.** תמנ פעמים הפילה ספק ריח ספק ולד (רשב"ם ב"ב קסו:). **וספק ה' זיבות.** כגון מקולקלת לחייבה ולאתה חמשה חדשים שלשה ימים לרופים בכל חדש, ספק בימי נדה ספק בתוך י"ל יום שביו נדה לנדה שהם ימי זיבה ותחיבה בקרבן (שם). **מביאה קרבן אחד.** ליטהר עומתאתה, תור לעולה ותור לחטאת ואינו נאכל, דחטאת העוף בא על הספק ואינו נאכל, דלבפקא לן עמתאי דר' יוסי בר' חנינא בתמ' מזיר (בס. ב"ב שם). **ואין השאר עליה חובה.** שבקושי התירו להביא חטאת העוף על הספק כדי לטהרה הספק עומתאתה, משום דהטיא חטאת אוכלת לקבוהה וכיון דמיטהרא בקרבן אחד דבחמרינן (לקמן דומיא דאשה עומתה דמיחייבא תמנ טעלים ובטבילה אחת מטהרת, מו לא מייתי חטאת מספק להביאו לביא הספול (ב"ב שם). **והשאר עליה חובה.** וכגון דלדה לאחר מלאת, אבל על הלידה שבתוך מלאת נעמוד בקרבן אחד על שניהם, ומחמת תורת הילדה בספק לן בבקרן אלבעה מחוסרי כפרה (לקמן ט: ר"ש ב"ב שם). **המעון הזה.** בנין המקדש שבנו שם). **עד שיהיה בדינרין.** של כסף, כלומר שיהא בזול (שם). **ברבעתים.** קן בדינר דינר (לקמן ט.).

הדרן עלך שלשים ושש

שיטה מקובצת

(א) אומר אי לבת לרבות אור שמנים ואחד דאמר דקאמר במתני' מ"ש אור ס"א מים ס"א לדברי

(ב) אומר אי לבת לרבות אור שמנים ואחד דקאמר במתני' מ"ש אור ס"א מים ס"א לדברי

(ג) אמר אי לבת לרבות אור שמנים ואחד דקאמר במתני' מ"ש אור ס"א מים ס"א לדברי

(ד) אמר אי לבת לרבות אור שמנים ואחד דקאמר במתני' מ"ש אור ס"א מים ס"א לדברי

(ה) אמר אי לבת לרבות אור שמנים ואחד דקאמר במתני' מ"ש אור ס"א מים ס"א לדברי

(ו) אמר אי לבת לרבות אור שמנים ואחד דקאמר במתני' מ"ש אור ס"א מים ס"א לדברי

(ז) אמר אי לבת לרבות אור שמנים ואחד דקאמר במתני' מ"ש אור ס"א מים ס"א לדברי

(ח) אמר אי לבת לרבות אור שמנים ואחד דקאמר במתני' מ"ש אור ס"א מים ס"א לדברי

(ט) אמר אי לבת לרבות אור שמנים ואחד דקאמר במתני' מ"ש אור ס"א מים ס"א לדברי

(י) אמר אי לבת לרבות אור שמנים ואחד דקאמר במתני' מ"ש אור ס"א מים ס"א לדברי

(יא) אמר אי לבת לרבות אור שמנים ואחד דקאמר במתני' מ"ש אור ס"א מים ס"א לדברי

(יב) אמר אי לבת לרבות אור שמנים ואחד דקאמר במתני' מ"ש אור ס"א מים ס"א לדברי

(יג) אמר אי לבת לרבות אור שמנים ואחד דקאמר במתני' מ"ש אור ס"א מים ס"א לדברי

(יד) אמר אי לבת לרבות אור שמנים ואחד דקאמר במתני' מ"ש אור ס"א מים ס"א לדברי

(טו) אמר אי לבת לרבות אור שמנים ואחד דקאמר במתני' מ"ש אור ס"א מים ס"א לדברי

(יז) אמר אי לבת לרבות אור שמנים ואחד דקאמר במתני' מ"ש אור ס"א מים ס"א לדברי

(יח) אמר אי לבת לרבות אור שמנים ואחד דקאמר במתני' מ"ש אור ס"א מים ס"א לדברי

(יט) אמר אי לבת לרבות אור שמנים ואחד דקאמר במתני' מ"ש אור ס"א מים ס"א לדברי

(כ) אמר אי לבת לרבות אור שמנים ואחד דקאמר במתני' מ"ש אור ס"א מים ס"א לדברי

(כא) אמר אי לבת לרבות אור שמנים ואחד דקאמר במתני' מ"ש אור ס"א מים ס"א לדברי

(כב) אמר אי לבת לרבות אור שמנים ואחד דקאמר במתני' מ"ש אור ס"א מים ס"א לדברי

(כג) אמר אי לבת לרבות אור שמנים ואחד דקאמר במתני' מ"ש אור ס"א מים ס"א לדברי

(כד) אמר אי לבת לרבות אור שמנים ואחד דקאמר במתני' מ"ש אור ס"א מים ס"א לדברי

(כה) אמר אי לבת לרבות אור שמנים ואחד דקאמר במתני' מ"ש אור ס"א מים ס"א לדברי

(כו) אמר אי לבת לרבות אור שמנים ואחד דקאמר במתני' מ"ש אור ס"א מים ס"א לדברי

(כז) אמר אי לבת לרבות אור שמנים ואחד דקאמר במתני' מ"ש אור ס"א מים ס"א לדברי

(כח) אמר אי לבת לרבות אור שמנים ואחד דקאמר במתני' מ"ש אור ס"א מים ס"א לדברי

(כט) אמר אי לבת לרבות אור שמנים ואחד דקאמר במתני' מ"ש אור ס"א מים ס"א לדברי

(לא) אמר אי לבת לרבות אור שמנים ואחד דקאמר במתני' מ"ש אור ס"א מים ס"א לדברי

(לב) אמר אי לבת לרבות אור שמנים ואחד דקאמר במתני' מ"ש אור ס"א מים ס"א לדברי

(לג) אמר אי לבת לרבות אור שמנים ואחד דקאמר במתני' מ"ש אור ס"א מים ס"א לדברי

(לד) אמר אי לבת לרבות אור שמנים ואחד דקאמר במתני' מ"ש אור ס"א מים ס"א לדברי

(לה) אמר אי לבת לרבות אור שמנים ואחד דקאמר במתני' מ"ש אור ס"א מים ס"א לדברי

(לו) אמר אי לבת לרבות אור שמנים ואחד דקאמר במתני' מ"ש אור ס"א מים ס"א לדברי

(לז) אמר אי לבת לרבות אור שמנים ואחד דקאמר במתני' מ"ש אור ס"א מים ס"א לדברי

(לח) אמר אי לבת לרבות אור שמנים ואחד דקאמר במתני' מ"ש אור ס"א מים ס"א לדברי

(לט) אמר אי לבת לרבות אור שמנים ואחד דקאמר במתני' מ"ש אור ס"א מים ס"א לדברי

(מ) אמר אי לבת לרבות אור שמנים ואחד דקאמר במתני' מ"ש אור ס"א מים ס"א לדברי